

го слѣша, защото та е часть отъ него, и за да бы найпослѣ по леко могли заедно да дѣлѣхътъ мысли-тѣ си и ошѣщаніѣ-та си, и за да бы родъ-а челоувѣчeskій станалъ едно тѣло.

За това на христіани-тѣ не е допущено да иматъ много жены, нито пѣкъ самоколно да раскѣсватъ свѣрскѣ-тѣ, коѣ-то е помеждѣ мъжъ-а и женѣ-тѣ; па ѳоще вторѣ-тѣ и третѣ-тѣ женидѣхъ, истина, допуща църква-та ради слабостъ-тѣ челоувѣчeskѣ, но, особенно третѣ-тѣ, не допуща безъ особенны молитвы и нѣкои епитиміи. Твърдѣ кни-мава църква-та, да е там света сѣза тверда, спорѣдъ дѣмы-тѣ на Спасителя: „Ѣже Богъ сочета, челоувѣкъ да не раздѣчаетъ.“ (Мар. X, 9). Само не-вѣрность-та на мъжъ-а или жена-та, сирѣчь прѣстѣпленіе-то на самый-а естественный законъ, може да бѣде причина, та да сѣ раскѣсатъ тѣмъ тол-кова тверди сѣзи, спорѣди дѣмы-тѣ спасителевы. (Мар. XIX, 9).

Както новый-а завѣтъ изпълнава и на по добрѣ извежда ветхій-а, тѣй и въ сички-тѣ неговы уредбы вмѣсто тѣлесны-тѣ вещи дохождатъ повече дѣховни; затова сега повече сѣ гледа на чистотѣ-тѣ, и по вече има дѣховны потрѣбы за женидѣхъ-тѣ, нежели въ първый-а мойсеевъ законъ. Спорѣди правила-та на вселенскій-а соборъ, они, кои-то желѣхътъ да сѣ земѣхътъ, не трѣба да бѣдѣхътъ родни-на баремъ до пето-то колѣно. Но спорѣдъ сичко-то правило гледа сѣ и на дѣховно-то сродство, кое-то е станало отъ пзлѣхъ-тѣ съ спасеніе тайнѣ, си-